

ועל העבודה...

עבודה בכתב בענין עבודה שבלב
מגישה:

הזמנת כבוד

כנתין ממלכה,
ולאחר שקילת עברך,
השגנו עבורך בחד וברחמים
להכנס לפני ולפנים

ניתנת לך הרשות
לבוא אל הרשות
לקול צלצול הפעמון
אל שערי הארמון

חשוב להגיע - כמובן
בלבוש הולם וצוארון מעומלן
לסגל חיתוך דיבור נאות
גם דיוק בזמנים הוא סמל נאות
זוהי זכות בלעדית
ובאופן חד פעמי
אל תאמר יבוא אחר במקומי....

להיפגש עם כבודו
המלך ירום הודו
באופן אישי
בו לחודש השלישי
בשעה שנקבעה סופית
ובאין הזדמנות שנית

במקום מבוא

“ויבין כל יצור כי אתה יצרתו” — יבין דבר מתוך דבר,
את היוצר מתור היצירה, זוהי העבודה שבלב שהיא
התפילה

(עלי שור עמ' קי"ג - קי"ד).

בכל יום בכל שעה ובכל דקה
אנחנו זוכות לקבל הזמנה
להיכנס להיכלו של מלך
לדבר איתנו ולחלות פניו

המציאות הזו
של זכיה יומיומית
היא מתנה עצומה
וולימוד היא צריכה

מה משמעותה של תפילה זו
ואיזה חיבור וקירבת היא מלך היא יוצרת
איך וכיצד מגיעים אליה
ובאילו דרכים
על כל זה ועל הרבה מעבר
נשתדל להעמיק בעבודה זו
להכיר את הצד הנוסף של התפילה
מזווית חסידיית ופחות מוכרת
אבל מאוד מאוד מחברת ומקשרת.

פרקים:

- הקדמה
 - הרובד הפנימי של המושג להתפלל
 - מה פרוש המילה "להתפלל"??
 - מה פרוש המילה "פלל"?
 - תפילה משמעותה חיבור
 - ברכה שהיא קללה
 - להתכוון לרצון אמיתי
 - הסידור כלי עזר לחיבור
 - קרוב ה לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת
 - שאלה מציקה ותשובה מתוקה
 - סוף שהוא בעצם התחלה
-

הקדמה:

הרב דוד אהרון, שגדל כחילוני מסורתי בילדותו, וכיום מרצה לקרוב רחוקים וקרובים, מספר כך: בילדותו לקחו אותו הוריו לבית הכנסת 3 פעמים בשנה כאשר התפילה באותם ימים הצטיירה אצלו כקומץ מלמולים חסרי פשר שלאחריהם אומרים אמן ומיד לאחר מכן הולכים לאכול.... אז חשב לעצמו שבעצם אין טעם לאמר את כל המילים שכתובות בסידור, שכן אלוקים מן הסתם קרא אותם כבר הרבה פעמים

בהמשך כשגדל הבין שצריכים איכשהו גם להתכוון למילים הללו כי זה מה שהקב"ה רוצה אבל אף פעם לא היתה לו הבנה אמיתי לגבי מה זה אומר להתפלל, ומדוע הוא מתפלל לאלוקיו. יום כיפור בהיותו בן 15 רב בית הכנסת שבמקום מגוריו, הסביר להם שבזמן שפותחים את ארון הקודש יש לעמוד והמשיך והסביר כי מי שקשה לו לעמוד יכול לשבת לתדהמתו מיד בתחילת התפילה כל אנשי המקום התישבו על מקומם לאחר עמידה קצרה מאד, מלבדו כמובן. לדעתו זה היה מקומם וחסר צדק כי בהבנה שלו אם אתם רוצים שהתפילות יתקבלו צריך לעשות מה שהשם רוצה. והוא החליט שהוא ממשיך לעמוד כי זה מה שהשם רוצה בתפיסה שלו, הוא הבין כביכול שהקב"ה רוצה שיכאב לו, רוצה שיהיה לו חסר כל שהוא או קושי ועל ידי כך יהיה לו צורך לבקש ורצון להתחנן ואז תפילותיו יתקבלו...

הסיפור הזה ממחיש לנו, אם כי בהקצנה מסוימת, את מה שלפעמים אנחנו מרגישות, את מה שרוב בני האדם חשים לענין משמעות התפילה ומהותה כי משמעותה הפשוטה של התפילה היא – בקשת צרכיו של האדם. לכן יש פוסקים שמצוות התפילה מדאורייתא היא רק אם לאדם חסר משהו עליו להתפלל ולבקש מהקב"ה שימלא מחסורו, אולם נוסח התפילה וקביעותה שלוש פעמים ביום הם רק מדרבנן.

אבל מצינו בחז"ל שלתפילה יש משמעות נוספת. **התפילה נקראת עבודה שבלב**, וכמאמר חז"ל, "איזוהי עבודה שבלב? הוי אומר זו תפילה".

וכאן צריך ביאור: מה הקשר בין בקשת צרכיו של האדם לעבודה שבלב? בקשת הצרכים אינה עבודה כה גדולה – כל אדם שחסר לו משהו יכול לפנות ולבקש מקב"ה שימלא את מחסורו. מהו אפוא עניינה של אותה "עבודה שבלב"?

הרובד הפנימי של המושג להתפלל

רבים הולכים לבית כנסת, פותחים סידור ומתפללים וחושבים שצריך להיות בצער אולם זוהי כאמור גישה ילדותית שמתרגמת את משמעות המילה להתפלל באופן הכי שטחי ופשוט של המילה.

ככל משאנחנו מתבגרים שומה עלינו לעדכן אצלינו את הגירסה הבוגרת של היהדות, זוהי שמאירה את משמעות התפילה באור עמוק ומחבר.

אם כן, מה זו באמת תפילה?

רבי מנחם מענדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש, 'ליקוטי שיחות' חלק ב' עמ' 112

הבקשה היא המימד הראשון של התפילה, אך אבוי לנו אם נותיר את התפילה במימד הזה בלבד. לתפילה יש משמעות פנימית יותר, עליה מצביע הרבי מליובאוויטש במקור הבא: "בהשקפה ראשונה נראה, שהמשג "תפלה" קיים גם אצל אמות העולם (להבדיל. prayer - אמן), לאמתו של דבר, קיים הבדל גדול ומהותי כפי שזה אצל בני ישראל, ועד - להבדיל - כפי שזה אצל אמות העולם: תרגומה המדויק של המלה prayer בלשון הקדש הוא - "בקשה". אבל אצל בני ישראל אין הדבר נקרא בשם "בקשה", כי אם, בשם "תפלה". והחלוקה בין "בקשה" ל"תפלה" הוא הפכי: "בקשה" פרושה תחנון, ו"תפלה" פרושה התפלות ("נפתולי אלקים נפתלתי") "בראשית ל, ח ופרש"י שם)). "בקשה" מדגישה - שםבקש מהקדוש ברוך הוא שיתן, מלמעלה למטה, את החסר לו. וכאשר לא חסר לו דבר, או שאין לו צורך לדבר - לא שיקט בקשה. ואלו "תפלה" מדגישה - התפלות עם הקב"ה, מלמטה למעלה. וענין זה שיר אצל כלם, ובכל עת. כל יהודי יוש לו נשמה הקשורה עם הקדוש ברוך הוא. אמן, מצד זה שהנשמה ירדה לגוף ונתחברה אליו, מכרחת הנשמה להתקשר עם ענינים גופניים, כגון אכילה, שתיה ופיוצא בזה, ובאותו זמן נחלשת התקשרותה עם הקדוש ברוך הוא. ולכן נקבעו זמנים מסוימים ביום לתפלה, כדי לפדש ולחזק את הקשר עם הקדוש ברוך הוא. ולכן ישנו ענין התפלה - ובכל התקף - גם אצל אלו שלא חסר להם שום דבר, כי תפלה אינה רק תחנון ובקשה בלבד, אלא עקר ענין התפלה הוא - חדוש ורענון התקשרות ודבקות האדם עם הקב"ה

כלומר כשמנסים לתרגם את המילה תפילה לשפות זרות המשמעות היא להתחנן ולבקש ואם כן ניתן לחשוב אולי שתפילה אכן פרושה להתחנן וכביכול אנחנו מנסים לשכנע את הקב"ה לשנות את דעתו ולהשיג ממנו דברים בהתמקחות. אבל לא היא. כי תפילה זה משהו שנמצא רק ביהדות וזוהי חוויה שונה מהמשמעות הפשוטה של הדברים.

אם נחזור למחשבה של שינוי דעתו של הקב"ה הרי שמדוע אנחנו משנים את דעתנו לפעמים?
בד"כ זה כאשר נותנים לנו אינפורמציה שונה
אם כן, מה זה אומר לשנות דעת אלוקים?
זה מבוסס על הנחה שהקב"ה כביכול לא יודע משהו ואנחנו נותנים לו כביכול אינפורמציה שונה
נשמע נורא בכל דרך שנציג זו
הקב"ה שכבודו מלא עולם, יודע נפש כל חי, פוקד כל הנסתר, יודע כל!!!
אנחנו יכולים לשנות את דעתו? להציג לו אינפורמציה שונה ממה שהוא כבר יודע???
וכשאנחנו מתפללים על מישהו חולה, ואנחנו אומרים לרב"ש"ע "אנחנו אבל רוצים שהוא יחיה"
וכי הקב"ה לא רוצה???
האם זוהי באמת מהות התפילה?

מה פרוש המילה "להתפלל"??

המילה להתפלל מקורה בדקדוק בבנין "התפעל"
בעברית יש 7 בנינים כאשר ניתן למיין את הבנינים לשתי קבוצות נוספות; בנינים פעילים ובנינים סבילים,
לפי משמעותם. בנין התפעל הוא הבנין היחיד שבו הפעולה נעשית על עצמה
לדוג' להלביש (להביא את הקטע שכתבת בחוברת) וכו' וכו' וכו'

בעל הפירוש "עבודת הלב" הנדפס בסידור "אוצר התפילות" (מבוא, עמוד ג,) כותב:
"ומה שבא פועל התפילה תמיד בבנין התפעל המורה על עשות פעולה
בעצמו? לפי שהתפילה לא תגרום שנוי ותמורה ברצון השם יתברך לשנותו
לטוב בעד המתפלל, כי השי"ת נעלה ומרומם על כל שינוי ותמורה כמו
שנאמר (מלאכי ג' ו') "אני ה' לא שנית", אלא שהיא פועלת שינוי ותמורה
בנפשו של המתפלל במסרו לבו ומחשבתו ליוצרו, ועל ידי זה (כשתפילתו
הגונה) ימשך שינוי ותמורה גם במצבו, כי השם יתברך מוכן ומזומן תמיד
להיטיב לבריותיו ההולכים בדרכיו, וכך ברא את עולמו, אלא שהם היו
מעכבים בבנותם חיץ במעשיהם ודרכיהם הבלתי רצויים בינם לבין טובת
הבורא, ובהסירם את החיץ הזה על ידי התפילה ממילא יוכשרו אל הטוב
באופן שהמתפלל פועל בעצמו פעולת רוממות מדרגת הנפש וכשרון קבלת
הטוב.

עכ"ל

ככל שהעבודה הזו באה יותר מתור הלב כך גדל ערך התפילה, וכבר כתב המאירי: "ברית כרותה
לצעקה ממעמקים שאינה חוזרת ריקם" (חיבור התשובה).
התפילה באה כדי להשפיע על האדם. לפיכך, אין אומרים, כפי שהיה מתאים, לפי כללי הדקדוק:
"מפלל", אלא: "מתפלל", לשון מתפעל, וזאת, משום שהאדם מתפעל על ידי התפילה.

עוד כתב הרש"ר בספרו חורב (עמוד 460):

" מובנו של הפועל "התפלל", אשר ממנו נגזר השם "תפילה", הוא על פי מקור הוראתו: "לבחון את עצמינו", או, כפי אשר יורה לרוב הבנין "התפעל" להתחרות פנימית; להחליט בקרב לבבנו ולחרוץ משפט, משפט אמת וצדק אודות עצמנו. הוראת המילה היא: המתפלל יוצא מחוג החיים הפועלים, ומשתמט מהם, למען יחרוץ משפט אמת וצדק על עצמו אודות ה"אני" שלו, הלוא הוא על אודות כל היחסים שלו בנוגע אל ה' והתבל, וכן לדעת ולהכיר את משפט ה', והתבל, ובכוח משפט כזה יחדור בקרב הלב והרוח לפעול, כי שניהם כאחד יצרפו ויתלבנו על ידו להיות חזקים ומוכשרים בעצם טהרם, למען יוכלו להימסר מחדש אל החיים הפועלים. הפעולה להשגת משפט חרוץ כזה נקראת בשם "תפילה"...

עכ"ל

את מי אנחנו מנסים לשנות? את עצמינו

וזוהי פריצת דרך גדולה בהבנה! אנחנו לא מנסים לשנות את אלוקים - אלא מתפללים. כלומר מנסים לשנות את עצמינו.

כשאנחנו פותחים סידור ומתפללים, אנחנו לא מדברים אל הקב"ה כי אנחנו חושבים שהוא צריך לשמוע מה יש לנו לאמר ולשנות את דעתו, אנחנו צריכים לשמוע את מה שיש לנו לאמר לו, אנחנו צריכים לשנות את דעתנו ולבוא ולדבר לפני בורא עולם ולהקשיב למה שאנחנו מתפללים אליו להקשיב למה שאנחנו רוצים ממנו ולמה שבאמת מטריד אותנו

כי "להת" פרושו לעשות משהו לעצמינו

"פלל" זה הפועל של מה שאנחנו בעצם עושים לעצמינו.

מה פירוש המילה "פלל"?

כדי לגלות את הפירוש המדויק של המילה "פלל" עפ"י היהדות

שומה עלינו לראות היכן היא כתובה בתורה ובאיזה הקשר.

המילה "פלל" נמצאת ברגע מאד מרגש

יעקב עומד לפני פטירתו ובנו יוסף בא ומבקש ברכה עבור 2 בניו אפרים ומנשה

חומש בבראשית פרק מח פרשת ויחי פסוק יא

"ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלוקים גם את

זרעך"

רשי: לא פללתי – כל כך נואשתי מלראותך חי, שלא מלאני לבי לחשוב מחשבה

שאראה פניך עוד.

רש"י כפשוטו: פללתי – הוא לשון מחשבה ושיקול הדעת לכאן ולכאן

אז מה פירוש המילה פלל כאן? דמיינתי/חלמתי/ציפיתי/חשבתי

כלומר לא חלמתי שאראה את פניך ואלוקים עשה עימי חסד שזכיתי לראות גם את פני 2 ילדיך

להתפלל זה לא להתחנן. זה לא לבוא להקב"ה עם מידע חדש שאולי אין ברשותו ולקוות שישנה את דעתו,

להתפלל זה לשפוף את נשמתי בפני אדון כל הנשמות

רש"י על: "ראות פניך לא פללתי" שהוא לשון מחשבה

"ולעבדו בכל לבבכם – זו תפילה (ספרי, עקב)".

כשאנחנו פותחים סידור ומתפללים המשמעות היא שאנחנו עסוקים בפעולה של מילוי הלב, בעבודת הלב, לחשוב את המחשבות, לחלום את החלומות, לרצות את הרצונות הללו בחיינו. זה מה שזה אומר.

אפילו משמעות המילה חזן, מי שעומד לפני העמוד ומתפלל, מגיע משורש המילה חזון

הוא מוביל את הקהל בחזון שלהם במחשבה שממלאת את ליבם לראות טוב

וככל שנרצה כבר את מה שהקב"ה כבר רוצה, כך רצון ה' יוכל יותר להיכנס לתוך חיינו.

במילים אחרות, רוב האנשים חושבים שכל המטרה של תפילה היא לנסות לגרום להקב"ה לרצות את מה שאנחנו כבר רוצים.

המטרה של "להתפלל" בחוויה היחודית שלנו, היא לא איך לגרום להקב"ה לרצות את מה שאנחנו רוצים, אלא איך לגרום לי לרצות את מה שהוא רוצה

וככל שאיישר קו עם רצון ד' הרצון האלוקי כך נוכל להתחבר ולהפוך לערוץ שממלא רת רצון ה' בעולם.

תפילה משמעותה חיבור

בתורת החסידות מבוארת משמעות המילה תפילה שהיא מלשון "התופל כלי חרס", שפירושו חיבור. כי עניינה של התפילה הוא לחבר בין האדם לקב"ה.

רבי נחמן מברסלב, 'ליקוטי מוהר"ן' ח"ב תורה פד:

"דע, שעקר התפילות ודבקות להשם יתברך הוא על ידי התפלה: כי התפלה הוא שער, שדרך שם נקנסין להשם יתברך; ומשם אשתמוּדעין לה [יודעים, מכירים אותו]: ותפלה לשון התפלות, כמו שכתוב: "נפתולי אלהים נפתלתי", וְתַרְגוּמוֹ לְשׁוֹן הַתַּפִּלוֹת)

ספר עבודת הלב - יואל בן אהרן שוורץ - עמוד 18:

"צלותא שקולא ככל פקודין (סידור הגר"א על פי הזוהר)". התפילה היא התדבקות בו יתברך (מהר"ל נתיב העבודה מ"ג)"

כלומר התפילה היא מטרה בפני עצמה להתחבר לשפע ולטוב האלוקי

ולא רק אמצעי להשגת דברים

ולא כל שכן שברור ונהיר לכל כי לא מתפללים כדי לשנות את דעתו של ד' ואת רצונו חלילה וחס

כי הרצון האלוקי הוא לתת לכל אחד מאיתנו את הטוב ביותר

והקב"ה לא רוצה להכאיב לנו. שכן הוא מקור הטוב האבסולוטי

אלא באמצעות התפילה אנחנו מכוונים את ליבנו ומוחינו לצינור השפע הרוחני והגשמי, שמוכן ומזומן עבורנו בשמים, להוריד את אותו השפע לעולמות התחתונים.

ולמה לפעמים איננו חווים את הטוב זה בחיינו? כי אנחנו לא מספיק מחוברים ומוכנים לקבל את הברכה הזאת שנכנסת לחיינו

ברכה שהיא קללה

הבעש"ט מסביר שקללה בחיינו היא ברכה שאינה רצויה
הברכה מנסה להיכנס לחיינו אבל היות שאיננו מחוברים אליה ומכוונים אליה
אנחנו חווים אותה באופן שלילי

נח לא התפלל על דורו שלא יגיע המבול ולכן המבול נקרא על שמו "מי נח" הוא לא ניסה להיות כלי
לברכת ד' בעולם

דף רטו עב – תרגום דברי הזוהר על פרשת פנחס

שְׁעִתִּיד הָיָה מֹשֶׁה לְקַבֵּל תּוֹרָה בְּדוֹר הַמַּבּוּל, אֲלָא מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ רָשָׁעִים, זָהוּ
שְׁכָתוֹב (שם ו' בְּשֵׁג"ם הוּא בָּשָׂר. בְּשֵׁג"ם זֶה מִשְׁ"ה).

הזוהר כותב שהדור של המבול היה יכול לקבל את התורה אבל בגלל עיוותי החשיבה שהיו להם מי
התורה באו לתוך העולם והפכו למבול.
הם לא היו פתוחים לקבל אז זה פשוט נכנס בפורמט אחר.

להתכוון לרצון האמיתי

אז איך באמת נכון את עצמינו לרצון ד'?

איך נעשה את זה שתפילותינו ישמעו?

אם אמרנו שלהתפלל זה לעשות משהו לעצמינו

הרי שכדי שתפילותינו ישמעו אנחנו צריכים להתחבר באופן אקטיבי למה שאנחנו באמת רוצות

לחשוב מהו החזון שלנו, מה אנחנו באמת רוצות

ולבדוק האם זה בקו אחד עם חזונו של הקב"ה בעולם

האם זה גם מה שהוא היה רוצה?

זה כמו יום מעונן שחוסם את קרני השמש

האם נהיה כאותם השוטים לחשוב שהמש לא זרחה היום?

אנחנו, דרך הדברים שאנחנו חושבים ועושים יכולים חלילה לחסום את אור הברכה מלחדור אל חיינו

ובשביל לפזר אותם יש לנו דרך מדהימה שנקראת "להתפלל"

וזה אומר למלא את הלב שלנו, לחלום את החלומות, להתיישר ולהתחבר לרצון ד'

בפרקי אבות: "עשה רצונך כרצונו"

אם אנחנו נישר קו הרצון האידיודואלי שלנו עם הרצון האוניברסלי של הקב"ה

אז אנחנו הופכים לצינור לרצון ד' בעולם

וככל שנכיר בכך לגבינו ולגבי כל אדם בעולם

כך הברכה והנוכחות של הקב"ה יהיו ממש כאן, ממש עכשיו.

הן כבר נמצאות.

אנחנו פשוט צריכים לפתוח את הראשים, לפתוח את הלבבות,

לחשוב, לדבר ולפעול בדרכים שיישרו אותנו, ויאפשרו למשדר האלוקי,

להוריד אלינו את שכינתו של ה' לתוך חיינו.

הסידור כלי עזר לחיבור

אנחנו נמצאים בדור מאד מסוכן

בנ"א ממוצע נחשף לאלפי פרסומות בשנה

יש חברות שמשקיעות מליוני דולרים במחשבה איך לשכנע אותנו לרצות את המוצר שלהם.

כדי שנאמין שזה מה שאנחנו רוצים ושזה ישפר את חיינו

הרב סלובייציק אמר פעם "אנחנו בדור שלא יודע מה הוא רוצה, אנחנו לא יודעים מה שווה לרצות.

כל הרעיון של להתפלל לא היה כדי להעביר להקב"ה מסר של מה אני רוצה,

אלא כדי לשמוע את עצמי מדבר להקב"ה ולהבהיר לעצמי - מה אני באמת רוצה.

על מה אני באמת חולם, מה באמת חשוב לי ומה ישנה את המציאות שלי

ואם נראה שאחרי הכל לא הצלחנו כביכול לקבל את מה שרצינו

אולי זה לא באמת מה שאנחנו זקוקים לו כרגע.

כשאנחנו פותחים את הסידור

זה עוזר לנו להתחבר לרצון ד'

כי זה בעצם מתנה מדהימה ונדירה שחכמינו נתנו לנו וכתבו לנו

יש שם את כל הדברים ששווה באמת לרצות

במילים אחרות, הסידור מכון לנו על התדר הנכון שמוביל אותנו ישר לצינור השפע שלנו

במקום לחשוב איך לכוון את עצמינו לרצון ד'

במקום לחפש את המילים המתאימות

חז"ל נתנו לנו דבר מדהים

מכשיר שמכוון ישר לרצון ד'

שמנוסח כבר במילים הנכונות כדי לעזור לנו למלא את הלב בחזון וברצון האלוקי

קרוב ה' לכל קוראיו, לכל אשר יקראוהו באמת

(תהילים קמה, יח)

חכמים טוענים שלעולם לא עזבנו את גמ' עדן במהות
גן עדן הוא בעצם העולם שלנו - עולם הזה
אלא שעזבנו אותו במחשבה
אז אנחנו סוגרים את המחשבה שלנו מפני הברכות והאלוקות בחיינו,
ואנחנו חיים בעולם חשוך.
כמה חבל.

אבל הקב"ה שהוא מקור הטוב, כן רוצה לחדור לחייו להכניס שם אור של אלוקות
ובשביל זה אחנו צריכים שכל הרצון שלנו, המהות שלנו, המחשבה שלנו תישר קו עם הרצון האלוקי
ותאפשר לשפע הזה להיכנס אל תוך חיינו

ככל שנרצה אנחנו את מה שהקב"ה כל הזמן רוצה לתת לנו,
כך מה שהקב"ה רוצה, יתחיל לחדור לחיינו.

אנחנו רוצים שתפילות יתקבלו? אז נתחיל להתפלל באמת
להתפלל את עצמינו בבנין התפעל
למלא את הלב, לחלום את החלומות ולרצות את הרצונות, נתחבר למה שבאמת שווה לרצות...

ואפילו אם מה שאנחנו חווים זה צער וכאב גדול, אז להאמין שהכאב הזה הוא מנוף לצמיחה וגדילה
עבורינו. ישנה אמרה חסידיית ידועה "אתה לא יכול תמיד לקבל את מה שאתה רוצה. אבל אתה יכול
לקבל את מה שאתה צריך.

בספר "עמוד התפילה" של הבעש"ט עמוד סב סעיף צז:
"אלופינו מסובלים" (תהילים קמד) כשיודע האדם שאלופו של עולם הוא בכל
תנועה שבעולם אז יכול לסבול הכל ואז אין פרץ וכו"

ולהתפלל - להכניס את החזון, התקווה והאמונה ללב שלנו
ולהתחבר באמצעות התפילה לרצון האלוקי שרוצה לתת לנו רק טוב
ובעזרת ד', ברצונו הטוב יתברך, נזכה לצאת מהכאב ולהבין את הטוב שהיה גלום בו
לצאת מהמקום הצר והלוחץ אל האור הגדול ואל הגאולה השלמה
הלואי ובקרוב ממש!!

שאלה מציקה ותשובה מתוקה

לאחר הבנת הענין והכרת מהות התפילה הרבה פעמים נשאלת שאלה אם כן, כשבנ"א מתפלל על בריאות האין זה נקרא לשנות את דעתו של הקב"ה?
והתשובה כמובן לא.
שכן הרבה פעמים השפע מחכה לנו כבר למעלה רק מצפה לתפילה שלנו שתוריד אותו לעולם אם רק נבקש – נקבל

מתוך שיעור יהדות בנושא תפילה:

אפילו אם נגזר ומגיע לאדם איזו שהיא טובה – אינו יכול לקבלה עד שיתפלל.
הצומח נברא ביום השלישי לבריאה, וביום שישי נאמר: "וכל שיח השדה טרם יצמח" מדוע?
מסביר שם רש"י שעדין האדם לא נברא ולא היה מי שיתפלל עליהם. חיכה הקב"ה לתפילתו של אדם הראשון כדי להוריד גשמים לצומח.

וכך כותב ה"צדקת צדיק" – רבי צדוק הכהן מלובלין: תפילה צריך לכל דבר, אע"פ שנגזר כבר מהשי"ת, והוכיח מאלוהיו הנביא, שאף אחרי שהבטיח לו הקב"ה שיראהו הנצחון על הר הכרמל, מכל מקום כשעלה להר כרמל הרבה התפילה עד שבא הגשם (מלכים א, יח) ואף שהיה זה לצורך קידוש ה', מכל מקום הוצרך לתפילה שיזכה לקדש שם שמים. שהר אף לגבי קיום מצוות צריך סיעתא דשמיא.

ועוד כתב להוכיח כן, ש"הנה הרי בראש השנה ויום כיפור נכתב ונחתם על כן אדם מה יעשה בו במשך השנה, ומכל מקום אנו מתפללים כל יום על חיים רפואה ופרנס, דאף שכבר נגזר בראש השנה וביום כיפור וכבר התפלל בראש השנה וביום כיפור מכל מקום עדין צריך תפילה בכל יום, כדי לקבל את השפע של אותו יום"

בספר "ודברת במ" בענייני דברים התלויים בפה ותפילה עמוד קנג:

אמר רבי שמואל בר נחמני אם כוונת לבך בתפילה, תהיה מבושר שנשמע תפילתך,

מהטעם שנאמר 'תכין לבם תקשיב אוזנך', דהיינו על ידי שאדם מכין לבו לתפילה הקב"ה מקשיב לתפילתו (ירושלמי ברכות)

סוף שהוא בעצם התחלה

זה הזמן להתחיל לחלום, להתחיל להתפלל, להתחיל להתחבר
זה הזמן לכוון את עצמינו מחדש לרצונו יתברך
להתחיל להיות אנחנו כפי שהקב"ה רוצה לראות אותנו
אז למעשה נחולל שינוי גדול בעולם הפנימי שלנו
לא שינוי דעתנו של הקב"ה
כי הקבה רוצה שלום רוצה שלווה רוצה בריאות, שמחה ואושר
והוא מעולם לא שינה את דעתו.
למרבה הצער אנחנו שינינו את דעתינו
ועכשיו אנחנו יכולים לעבוד על שינוי חזרה
ואז כשאנחנו מישרים קו עם רצונו של הקב"ה, ואנחנו עורגים לכך בחיינו, זה נכנס לנו לחיים
אולי יקח זמן - אבל זה יבוא.
זה באמת יבוא.

ביבליוגרפיה

- "עלי שור" /
- "ליקוטי שיחות" חלק ב / רבי מנחם מנדל שניאורסון, הרבי מליובאוויטש,
- סידור "אוצר התפילות" / בעל פרוש "עבודת הלב" הנדפס
- "חיבור התשובה" / המאירי
- חורב / רבי שמשון רפאל הירש
- ליקוטי מוהר"ן / ר' נחמן מברסלב
- עבודת הלב / הרב יואל בן אהרון שוורץ
- הזוהר על פרשת פנחס
- הרב סלובייציק?
- עמוד התפילה של הבעל שם טוב /
- צדקת צדיק /
- רש"י כפשוטו לחומש בראשית
- ודברת במ בענייני דברים התלויים בפה ותפילה /
- שיעור יהדות בנושא תפילה